

Winther: I Anledning af en Dittning af det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) om mine tidligere Udsagn angaaende Frederiksberg-Alløefagen, vil jeg blot bemærke, at jeg dengang ikke har sagt Andet, end hvad han nu sagde; der fremkom aldeles intet Nytt fra ham i den Henseende. Dernæst skal jeg henstille til Thinget, om det ikke nu er klart, at det er urigtigt at gaae ind paa Mindretallets Forslag om 4,000 Rd., efterat vi have hørt den bestemte Erklæring fra den ærede Minister om, at Frederiksberg Commune ikke vil faae det Bidrag, som hidtil har været svaret til Statskassen som Hjælp til Veiens Vedligeholdelse.

Eugen: Den høitærede Indenrigsminister udtalte med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 58, der angaaer en dansk Oversættelse af et af Frankrig og England vedtaget Signalsystem til Brug for alle Nationers Skibe, at, da der var bevilget Marineministeriet en vis Sum til Anskaffelse af nogle Exemplarer af dette Værk, vilde der være den samme Anledning til at bevilge en større Sum til Indenrigsministeriet for at anskaffe Exemplarer til Brug ombord paa danske Handelskibe. Hvor meget jeg nu end interesseres mig for dette Foretagende, og hvor gjerne jeg end faae, at denne Bog kunde blive brugt almindeligt ombord paa Skibene, kan jeg ikke ganske indrømme Rigtigheden af dette Raisonnement og kan ikke see, at der her er den samme Grund til at bevilge den forlangte Sum af 1,850 Rd., som der har været til at bevilge de 675 Rd. til Marineministeriet. Denne Bog bliver nemlig, som flere Gange omtalt, oversat i Norge. Der er nu af Marineministeriet forlangt en yderligere Sum af 250 Rd., der staaer opført som Endringsforslag under Nr. 53, og som senere vil komme til Forhandling. Bestemmelsen med dette Beløb formoder jeg er at sende en Spofficeer op til Norge og deeltage i Oversættelsen af denne Bog. Marineministeriet har saaledes paa en Maade haand

Arbejdet selv. Fremdeles vilde de Exemplarer af Bogen, som anstafes af Marineministeriet, være at forbele til Krigsskibene, thi disse have ikke selv Noget at anstafte saadanne Bøger for, for dem maa Regjeringen sørge. Men naar Bogen først er bleven færdig, er udkommen og ligger oppe i Norge, seer jeg ikke, at der vil være nogen Nødvendighed for Indenrigsministeriet til at kjøbe et større Antal Exemplarer af den, bringe dem herved og overgive dem til en Boghandler, der kan sælge dem; jeg haaber, at man kan overlade dette til Boghandleren selv, saa at, naar Bogen er udkommen og vinder Udbredelse, vil den blive anskaffet af Boghandlere. Jeg seer saaledes ikke, at der for Indenrigsministeriet er nogen Nødvendighed for at blande sig i dette Forhold, idet man maa ønske, at Bogen ad anden Vej vinder Udbredelse. Der er derfor efter min Mening ingen Fare ved at stemme imod Forslaget under Nr. 58. — Hvad Forslaget under Nr. 59 derimod angaaer, da seer jeg en Fare ved ikke at gaae ind paa det, thi da vil det Foretagende, her er paatænt, strande. Det vil erindres, at dette Forslag angaaer Tidssignaler og var opstillet til 2den Behandling, og jeg skal tillade mig at anbefale det, som det stod der. Der var dengang en Stemning for dette Foretagende og det blev navnlig anbefalet af den ærede Ordfører, men ikke i den Form, hvori det var givet, idet man vilde overbrage til Universitetsobservatoriet at give Signalerne, naar Indenrigsministeriet havde anbragt Apparaterne paa det bedste Sted. Efter den Møbstand, som det var mig bekjendt, at der fra Universitetets Side var herimod, nærrede jeg ikke Haab om, at dette vilde kunne gaae. Det har derfor overrasket mig, at den høitærede Cultusminister har taget sig af Sagen og sagt, at han vilde sørge for, at Signalerne blebe holdte i Gang, saasnart de bleve oprettede. Nu er Forslaget kommet frem i den Form, hvori man ønsker det, og med Vægten af Finantsudvalgets Fleertals Tilslutning, og jeg kan derfor vistnok have overmaade megen Grund til at haabe, at Thinget nu vil